

HOTĂRÂRE
în numele legii

18 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul Civil și de Contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,
având în componența sa:

Președintele ședinței de judecată, Judecător Ion Muruianu

Grefierii : Olga Gîrnaja

examinând în ședința de judecată publică pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Terlița Alexei către Î.I. „Nicolaev V.G.”, antreprenor posesor Nicolaev Vasili Grigorii, intervenienți accesorii Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și Serviciul Vamal al Republicii Moldova, privind recunoașterea încălcării drepturilor exclusive asupra mărcii, încetarea încălcărilor, repararea prejudiciului material, precum și acțiunea Î.I. „Nicolaev V.G.” împotriva lui Terlița Alexei, intervenienți accesorii Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și Serviciul Vamal al Republicii Moldova privind declararea nulității înregistrării mărcii și decăderea din dreptul asupra mărcii,

CONSTATĂ:

La 29 septembrie 2009 întreprinderea individuală „Nicolaev V.G” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexei Terlița, Serviciului Vamal al Republicii Moldova și Agenția pentru Proprietatea Intelectuală declararea nulității înregistrării mărcii și decăderea din dreptul asupra mărcii.

În motivarea acțiunii reclamantul ÎI „Nicolaev V.G” a indicat că, la 02 august 2007 la Agenția pentru Proprietatea Intelectuală a fost depusă cererea de înregistrare a mărcii combinată în culori „TEZIS”, nr. 021649, pentru clasele de produse și servicii 01, 02, 16, 17, 35.

La data de 25 noiembrie 2008 marca a fost înregistrată cu nr. 17342 pe numele lui Xoi Terlița.

La 25 septembrie 2009, prin dispoziția Serviciului Vamal nr. 272-d a fost depusă acordarea protecției la frontieră a obiectului de PI, marca comercială combinată, individuală nr. 17342.

Drept urmare, la 28 septembrie 2009, când în postul vamal Petricani a intrat autocamionul cu produse „TEZIS”, importate în baza invoice nr. 97064 din 22 septembrie 2009, de către organul vamal a fost suspendată procedura de vămuire. ÎI „Nicolaev V.G” consideră că titularul mărcii, Alexei Terlița, a înregistrat o marcă de produse care nu-i aparțin și fără a avea consimțământul din partea producătorului și adevăratului titular al mărcii „TEZIS”, Societății pe acțiuni de tip închis „Azot” din Regiunea Severodonetsk.

În baza Contractelor de vânzare-cumpărare internaționale, aceeași marfă este de mai mulți ani importată în Republica Moldova de ÎI „Nicolaev V.G”.

În rezultatul dispoziției Serviciului Vamal nr. 272-d din 25 septembrie 2009, vămuirea unității de transport cu marfă importată de la Societatea pe acțiuni de tip închis „Azot” din Regiunea Severodonetsk a fost suspendată și staționează pe teritoriul postului vamal Petricani.

Reclamantul ÎI „Nicolaev V.G.” solicită anularea înregistrării mărcii nr. 17432. De asemenea, în cererea de chemare în judecată a solicitat suspendarea executării dispoziției Serviciului Vamal nr. 272-d din 25 septembrie 2009.

La 07 octombrie 2009 Alexei Terlița a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „Nicolaev V.G.”, intervenienți accesorii Agenția pentru Proprietatea Intelectuală și Serviciului Vamal al Republicii Moldova, cu privire la recunoașterea încălcării drepturilor exclusive asupra mărcii și încetarea lor, și repararea prejudiciului material.

În motivarea cererii, Alexei Terlița a menționat că este titularul certificatului de înregistrare a mărcii nr. 17342 „TEZIS”, înregistrată pentru mărfurile de clasa 101, 02, 16, 17 și 35.

Certificatul în cauză a fost eliberat de Agenția pentru Proprietatea Intelectuală a Republicii Moldova.

De asemenea, Alexei Terlița a mai menționat că i-a fost cunoscut despre faptul că, drepturile asupra mărcii înregistrate în baza certificatului nr. 17342 „TEZIS”, ilegal este folosit de pîrît.

Astfel, conform prevederilor Codului Vamal, s-a adresat la Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu o cerere, prin care a solicitat luarea măsurilor în privința reținerii mărfurilor, care pot încălca dreptul asupra mărcii sale.

În acest sens, prin decizia Serviciului Vamal al Republicii Moldova nr. 272-d din 25 septembrie 2009, a fost aplicată interdicția de introducere în țară a mărfurilor contrafăcute.

În baza acestei decizii, la postul vamal Petricani de către Serviciul Vamal al Republicii Moldova au fost reținute la introducerea de către pîrît pe teritoriul Republicii Moldova mărfurile marcate cu marca „TEZIS”.

În prezent, din informația Serviciului Vamal al Republicii Moldova, rezultă că pîrîtul la 06 octombrie 2009 a importat pe teritoriul Republicii Moldova mărfuri contrafăcute, „TEZIS”, deținătorul căreia este Alexei Terlița.

Alexei Terlița solicită recunoașterea încălcării de către pîrît a drepturilor sale de deținător al certificatului nr. 17342, obligarea pîrîtului de a înceta încălcarea drepturilor exclusive a deținătorului de drept și repararea prejudiciului moral.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2010, cererea de chemare în judecată a lui Alexei Terlița împotriva ÎI „Nicolaev V.G.”, intervenienți accesorii Agenția pentru Proprietatea Intelectuală și Serviciului Vamal al Republicii Moldova, cu privire la recunoașterea încălcării drepturilor exclusive asupra mărcii și încetarea lor, și repararea prejudiciului material, și cererea de chemare în judecată a lui Alexei Terlița împotriva ÎI „Nicolaev V.G.”, intervenienți accesorii Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și Serviciul Vamal al Republicii Moldova, cu privire la recunoașterea încălcării dreptului de proprietate intelectuală asupra mărcii „TEZIS” și repararea prejudiciului moral, au fost conexe într-un singur proces.

La 14 septembrie 2010 ÎI „Nicolaev V.G.” a depus cerere privind modificarea obiectului și temeiului acțiunii, solicitînd interzicerea lui Terlița Alexei de a folosi marca nr. 17342 „TEZIS” și a răspîndi informații false, interzicerea Serviciului Vamal de a crea obstacole la importul, comerțul cu ridicata și cu amînuntul a materialelor de construcție

din grupa „TEZIS”, declararea nulității înregistrării mărcii și decăderea din dreptul asupra mărcii „TEZIS”.

La data de 30 decembrie 2011, Alexei Terlița a depus acțiune în interesele Societății pe acțiuni de tip închis „Azot” din Regiunea Severodonetsk împotriva ÎI „Nicolaev V.G.” și SRL „Unixone” privind recunoașterea concurenței neloiale.

În motivarea cererii a indicat că, este unul dintre cele mai mari întreprinderi chimice din Ucraina și Europa, la care se produce un spectru larg de mărfuri, inclusiv amiac și îngrășăminte minerale de azot, acide și spirturi organice, articole din polimeri, precum și grup de mărfuri de construcție „TEZIS”, care include în sine și clei „PVA-M” și „PVA-MB”.

Mărfurile, produse la întreprindere sunt exportate, iar mărfurile care fac parte din grupul de mărfuri de construcție „TEZIS” se bucură de o popularitate mare datorită calității lor recunoscute.

Însă, în ultimii ani volumul vânzării produselor cleiului „PVA” din grupul mărfurilor „TEZIS” în Republica Moldova s-a micșorat. Studiind piața Republicii Moldova, au fost identificați agenți economici și anume ÎI „Nicolaev V.G.” și SRL „Unixone”, care comercializează clei „PVA” în cutie, asemănătoare cu originalul, care este produsă de Societății pe acțiuni de tip închis „Azot” din Regiunea Severodonetsk.

Aceste acțiuni prejudiciază interesele companiei în rezultatul micșorării volumului de vânzări, precum și prejudiciază reputația acesteia.

Consideră că, ÎI „Nicolaev V.G.” și SRL „Unixone” conștient utilizează cutia asemănătoare cu originalul, cu scopul de a induce consumatorul în eroare, folosindu-se cu rea-credință de reputația cleiului „PVA TEZIS” pe piața Republicii Moldova, astfel majorând volumul vânzărilor cleiului propriu.

Societatea pe acțiuni de tip închis „Azot” din Regiunea Severodonetsk solicită recunoașterea acțiunilor ÎI „Nicolaev V.G.” și SRL „Unixone” privind plagierea cutiei originale „PVA TEZIS”. Societatea pe acțiuni de tip închis Azot din Regiunea Severodonetsk ca fiind un act de concurență neloială, interzicerea ÎI „Nicolaev V.G.” și SRL „Unixone” de a efectua oricare acțiuni în privința “Severodonetsk obiedinenie Azot”, cu obligarea ÎI „Nicolaev V.G.” și SRL „Unixone” de a exclude din circuit toate cutiile de clei „PVA”, care plagiază cutia originală a cleiului „PVA TEZIS”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2010 au fost conexate într-un singur proces cererea de chemare în judecată depusă de către Î.I. „Nicolaev V.G.” și acțiunea depusă de către Terlița Alexei (f.d.39, vol. I).

La 25 martie 2010, Terlița Alexei a depus cerere de concretizare a pretențiilor solicitând obligarea Î.I. „Nicolaev V.G.” să înceteze încălcarea drepturilor exclusive asupra mărcii TE3HC.

La 30 decembrie 2011, Severodonetskoe obiedinenie Azot, ZAO din orașul Severodonetsk, Regiunea Donetsk, Ucraina a depus cerere de chemare în judecată către Î.I. „Nicolaev V.G.” și UNIXXONE SRL despre recunoașterea încălcării dreptului de proprietate intelectuală.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2010 s-a conexas într-un singur dosar civil cererea lui Terlița Alexei către Î.I. „Nicolaev V.G.”, intervenienți accesorii Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și Serviciul Vamal al Republicii Moldova cu privire la recunoașterea încălcării dreptului de proprietate intelectuală, încetarea acțiunilor de încălcare a dreptului de proprietate intelectuală și repararea

prejudiciului material cu cauza civilă la cererea lui Î.I. „Nicolaev V.G.” către Terlița Alexei, intervenienți accesorii Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și Serviciul Vamal al Republicii Moldova privind anularea mărcii 17432.

La data de 06.02.2012, Instanța a conexas cererea ZAO „AZOT” cu acțiunile deja conexas prin încheierea din 25.03.2010.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2011, a fost respins demersul reprezentantului Î.I. „Nicolaev V.G.”, privind scoaterea cererii de pe rol a reclamantului Terlița Alexei în temeiul art. 267 Cod de procedură civilă, în alte cazuri prevăzute de lege și anularea măsurii de asigurare, ca neîntemeiat.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 08 iunie 2011 s-a respins recursul declarat de Î.I. „Nicolaev V.G.” și s-a menținut încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2011.

Prin Hotărârea Curții de Apel Chișinău din 03.08.2012, în urma examinării în fond a acțiunii lui Terlița Alexei cu privire la apărarea drepturilor industriale asupra mărcii, a societății ucrainene ZAO „AZOT” cu privire la apărarea drepturilor asupra ambalajului produselor, a acțiunii lui Î.I. „Nicolaev V.G.” cu privire la declararea nulității mărcii TE3HC, acțiunile lui Terlița Alexei și a companiei ucrainene ZAO „AZOT” au fost respinse, iar acțiunea Î.I. „Nicolaev V.G.”.

Prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 20 martie 2013 s-a respins recursul declarat de către Terlița Alexei și s-a menținut încheierea Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2012, s-a admis recursul declarat de către Terlița Alexei împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 03 august 2012 și s-a casat hotărârea, cu restituirea pricinii spre rejudecare după competență la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecători.

Prin Încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 august 2013, a fost separat din cauza nr. 2-46/13 pretențiile înaintate de către Terlița Alexei în interesele SA Azot din Regiunea Severodonetsk, Ucraina împotriva ÎI Nicolaev VG și SRL Unixone privind apărarea dreptului asupra ambalajului original PVA TE3HC și reprimarea concurenței neloiale, într-un proces aparte și a transmite pricina nr. 2-33/12 Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău spre judecare conform competenței.

S-a transmis Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău în original cererea de chemare în judecată și actele anexate la această cerere din pricina nr. 2-33/12, iar în xerocopii toate hotărârile și încheierile instanțelor de judecată adoptate după conexarea pricinilor în dosarul nr. 2-46/13 (f.d.70-73, vol. II).

În data de 10.02.2014, în ședința de judecată reprezentantul lui Terlița Alexei, avocatul Iulian E. Iorga a depus cerere de concretizare a acțiunii, prin care s-a solicitat respingerea acțiunii lui Î.I. „Nicolaev V.G.” privind anularea mărcii comerciale nr. 17342 TE3HC ca neîntemeiată; admiterea integrală a acțiunii reclamantului Terlița Alexei contra Î.I. „Nicolaev V.G.”, antreprenor posesor Nicolaev Vasili Grigorii, prin constatarea faptului încălcării, în perioada 02.08.2007 – 20.01.2014, drepturilor exclusive ale lui Terlița Alexei asupra semnului comercial nr. 17342 TE3HC de către Î.I. „Nicolaev V.G.”, antreprenor posesor Nicolaev Vasili Grigorii, prin faptul utilizării semnului TE3HC; și obligarea pârâtului Î.I. „Nicolaev V.G.”, antreprenor posesor Nicolaev Vasili Grigorii, la

plata în beneficiul reclamantului Terlița Alexei a prejudiciului produs de către Î.I. „Nicolaev V.G.”, antreprenor posesor Nicolaev Vasili Grigorii, prin utilizarea semnului TE3ИC, identic mărcii înregistrate a reclamantului TE3ИC, Certificat de înregistrare nr. 17342 la data de 25.11.2008, în limita importurilor de marfă, efectuate în baza declarațiilor vamale din 28.09.2009 și 26.10.2009, conform conturilor 97064 din 22.09.2009 și 97210 din 22.10.2009, arătând că suma va fi concretizată pe parcursul examinării pricinii; obligarea pârâtului Î.I. „Nicolaev V.G.”, antreprenor posesor Nicolaev Vasili Grigorii, la plata în beneficiul reclamantului Terlița Alexei a tuturor cheltuielilor de judecată suportate cu ocazia examinării cauzei.

La 10 februarie 2014, în ședința de judecată reprezentantul reclamantului Terlița Alexei, avocatul Iulian E. Iorga, a depus demers de numire a expertizei, solicitând admiterea demersului, dispunerea efectuării evaluării obligatorii prin punerea în fața expertului a întrebării: care este quantumul prejudiciului pecuniar adus reclamantului Terlița Alexei, cauzat de către Î.I. „Nicolaev V.G.”, antreprenor posesor Nicolaev Vasili Grigorii, produs prin utilizarea semnului TE3ИC, identic mărcii înregistrate a reclamantului TE3ИC, certificat de înregistrare a mărcii verbale TE3ИC nr. 17342 la data de 25 noiembrie 2008, titular Terlița Alexei, în limita importurilor de marfă, efectuate în baza declarațiilor vamale din 28 septembrie 2009 și 26 octombrie 2009, conform conturilor 97064 din 22 septembrie 2009 și 97210 din 22 octombrie 2009. Totodată, a solicitat punerea expertizei în sarcina evaluatorului proprietății intelectuale, Aliona Ciorbă, deținătoarea certificatului nr. 023-RE din 03 iunie 2010, cât și obligarea pârâtului să pună la dispoziția expertului, toate documentele pe care dînsa le va cere în legătură cu efectuarea expertizei de evaluare a prejudiciului adus reclamantului prin faptul utilizării de către pîrît a semnului comercial TE3ИC. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2014, a fost dispusă numirea expertizei pentru stabilirea quantumului prejudiciului și suspendarea procesului în baza art. 261 lit. d) Cod de procedură civilă pînă la primirea raportului de expertiză.

La 15 iulie 2014, Î.I. „Nicolaev V.G.” a depus cerere de recurs împotriva încheierii primei instanțe, solicitând admiterea acesteia, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2014, în partea suspendării procesului și obligarea primei instanțe de a relua procesul pe pricina civilă. Prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 24 septembrie 2014, recursul Î.I. „Nicolaev V.G.” a fost respins și menținută Încheierea din 30 iunie 2014.

În 30.05.2015, Terlița Alexei prin intermediul reprezentantului său, a depus o cerere de concretizare a quantumului sumelor revendicate, arătând că conform raportului de evaluare depus la cauză, în conformitate cu Încheierile din 03.03.2014 și din 30.06.2014, expertul Aliona CIORBĂ, a stabilit că prejudiciul cauzat reclamantului Terlița Alexei, reprezintă suma de 12'375,00 (doisprezece mii trei sute șaptezeci și cinci) dolari SUA.

În cadrul procesului Terlița Alexei prin intermediul reprezentantului său, a depus cerere privind asigurarea acțiunii (f.d.4-6, vol. III). Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 27 iulie 2015, a fost admis demersul lui Terlița Alexei privind asigurarea acțiunii. S-a aplicat în scopul asigurării acțiunii sechestru pe bunurile imobile și mobile inclusiv

mijloacele financiare care aparțin Întreprinderii Individuale Nicolaev V. G. și persoanei fizice Nicolaev Vasilii în sumă totală de 12 375 dolari SUA în lei moldovenești la cursul Băncii Naționale la ziua executării încheierii (f.d.13-18, vol. III).

La 07 și 10 august 2015, Î.I. „Nicolaev V.G.” și Nicolaev Vasilii au declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 27 iulie 2015, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu remiterea pricinii la rejudecare. Prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 09 septembrie 2015, recursul Î.I. „Nicolaev V.G.” a fost respins și menținută Încheierea din 27 iulie 2015.

În cadrul examinării pricinii, reclamantul Terlița Alexei a depus cerere privind compensarea cheltuielilor de judecată, solicitând obligarea pârâtului Î.I. „Nicolaev V.G.”, antreprenor posesor Nicolaev Vasilii Grigorii, la plata în beneficiul reclamantului Terlița Alexei la plata sumei de 15 790,20 (cincisprezece mii șapte sute nouăzeci, 20) Lei cu titlu de cheltuieli de judecată suportate la examinarea recursului inițial împotriva Hotărârii Curții de Apel Chișinău din 03.08.2012 și a sumei de 23 646,00 (douăzeci și trei mii lei șase sute patruzeci și șase,00 lei) pentru asistența juridică acordată în cadrul examinării pricinii în rejudecare la Instanța de fond, în total cheltuieli de asistență juridică în mărime de 39436,20 (treizeci și nouă mii patru sute treizeci și șase) lei.

În ședința instanței de judecată reprezentantul lui Terlița Alexei avocatul Iulian E. Iorga a susținut acțiunea și a solicitat admiterea ei din motivele expuse în fața instanței de judecată, cu respingerea acțiunii Î.I. „Nicolaev V.G.”.

Reprezentantul Î.I. „Nicolaev V.G.”, Criclivîi Sergiu, în ședința instanței de judecată a solicitat respingerea acțiunii lui Terlița Alexei și a susținut cererea proprie, cerînd admiterea ei.

Reprezentanta intervenientului accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, Elena Dadu în ședința instanței de judecată a declarat că, marca TE3ИC a fost înregistrată pe numele lui Terlița Alexei cu nr. de ordine 17432 care se bucură de protecție în limita claselor CIPS 01, 02, 16, 17 și 35 conform Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor, iar produsele clei sunt cuprinse în clasa CIPS 02, și că în cadrul procedurilor de examinare a cererii de înregistrare a mărcii nici o persoană nu a s-a opus înregistrării și a lăsat la discreția instanței de judecată soluția pe marginea acțiunilor.

Reprezentanta intervenientului accesoriu Serviciului Vamal al Republicii Moldova, Eugenia Tutunaru, în ședința instanței de judecată a declarat că instituția vamală nu are interes material în litigiu și a lăsat la discreția instanței de judecată soluția pe marginea acțiunilor.

Audiind reprezentanții părților și pe ceilalți participanți la proces, studiind materialele pricinii, instanța ajunge la concluzia de a respinge acțiunea la cererea de chemare în judecată depusă Î.I. „Nicolaev V.G.” către Terlița Alexei, intervenienți accesorii Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și Serviciul Vamal al Republicii Moldova privind declararea nulă și decăderii din drepturi asupra mărcii TE3ИC și admite parțial cererea de chemare în judecată a lui Terlița Alexei către Î.I. „Nicolaev V.G.”, intervenienți accesorii Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și Serviciul Vamal

al Republicii Moldova privind recunoașterea încălcării drepturilor exclusive asupra mărcii TE3ИC, din motivele care urmează.

În baza materialelor pricinii, instanța constată că în data de 25.09.2009, prin dispoziția Serviciului Vamal 272-d din 25.09.09 a fost acordată protecția la frontieră a mărcii comerciale TE3ИC înregistrată pe numele reclamantului Terlița Alexei cu nr. 17342 la data de 25.11.2008 cu prioritate începând din 02.08.2007. Terlița Alexei afirmă că aflând despre utilizarea semnului TE3ИC fără acordul său, în limita importurilor de marfă contrafăcută, efectuate în baza declarațiilor vamale din 28.09.2009 și 26.10.2009, conform conturilor 97064 din 22.09.2009 și 97210 din 22.10.2009, în data de 07.10.2009, în ordinea prevăzută de Codul Vamal, s-a adresat în judecată către Î.I. „Nicolaev V.G.”, în legătură cu apărarea drepturilor industriale exclusive asupra mărcii combinate TE3ИC, în scopul constatării faptului încălcării drepturilor industriale și încasarea prejudiciului material. Acțiunea aceasta a fost conexată cu acțiunea Î.I. „Nicolaev V.G.” împotriva lui Terlița Alexei prin care s-a cerut anularea mărcii TE3ИC și decăderea lui Terlița Alexei din drepturile asupra acesteia.

Î.I. „Nicolaev V.G.” a adresat acțiunea sa împotriva lui Terlița Alexei invocând prevederile art. 21 alin. (1) lit. (b) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29.02.2008 conform căruia marca este declarată nulă dacă solicitantul a acționat cu rea-credință în momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii. Legea stabilește că marca se consideră ca fiind înregistrată cu rea-credință în cazul în care, la momentul depunerii cererii de înregistrare a ei, solicitantul știa sau putea ști despre existența, inclusiv în străinătate, a unei astfel de mărci ce se bucură de renume în țara de origine și este promovată în Republica Moldova sau se negociază o astfel de promovare. La anularea mărcii pe motivul înregistrării ei cu rea-credință se va ține cont în special de faptul dacă marca înregistrată este utilizată pentru produse care generează conflict cu o altă marcă sau dacă titularul mărcii înregistrate utilizează marca doar în scop de blocaj. Instanța este ținută de analiza tuturor împrejurărilor adecvate ale speței susținute prin probe pertinente și admisibile, care să demonstreze întrunirea criteriilor consfințite în norma legală invocată de către Î.I. „Nicolaev V.G.”.

Instanța consideră neprobate afirmațiile Î.I. „Nicolaev V.G.”, or, conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Conform art. 117 Cod de procedură civilă probele în pricini civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a pricinii.

Instanța apreciază critic afirmațiile reprezentantului Î.I. „Nicolaev V.G.” precum că Terlița Alexei ar fi acționat cu rea credință la momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii contestate. Or, reprezentantului Î.I. „Nicolaev V.G.” urma să prezinte probe concludente și pertinente. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 martie 2013 s-a admis recursul declarat de către Terlița Alexei împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 03 august 2012 și s-a casat hotărîrea, cu restituirea pricinii spre rejudecare după

competență la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecători. Instanța Supremă atunci a reținut ca neîntemeiată Hotărârea care se baza pe probe inadmisibile, în mod special înscrisul prezentat de către Î.I. „Nicolaev V.G.” (f.d. 169, vol. I), care se presupune a fi eliberat de către ZAO AZOT în 30.09.2009, este în copie, cu o semnătură făcută mecanic prin aplicarea unei ștampile. La acest înscris au fost ridicate mai multe obiecții de către Alexei Terlița care a solicitat, și Instanța a admis să fie prezentat originalul sau o copie certificată în modul prevăzut. Potrivit art. 138 alin. (4) Cod de procedură civilă înscrisul se depune în original sau în copie autenticată în modul stabilit de lege, indicându-se locul de aflare a originalului. Potrivit art. 466 alin. (5) Cod de procedură civilă actele încheiate într-o limbă străină se prezintă în instanțele judecătorești ale Republicii Moldova în traducere în limba moldovenească, cu autentificarea traducerii în modul stabilit.

Instanța reține că pe de altă parte la materialele cauzei există împuternicirile date de PRIVATNE AKCIONERNE TOVARISTVO SEVCRODONECKE OB'EDNANNJa AZOT (ZAO AZOT), care anterior a acționat în judecată pe Î.I. „Nicolaev V.G.”, pentru apărarea drepturilor sale asupra obiectelor de proprietate industrială (altele decât obiectul prezentului litigiu), acțiune separată prin Încheierea din 05.08.2013. ZAO AZOT a împuternicit în acest sens pe Terlița Alexei, inclusiv cu dreptul exclusiv asupra mărcii sale pe teritoriul Moldovei. Instanța reține ca fiind întemeiate obiecțiile și argumentele reclamantului Terlița Alexei care a prezentat notificarea făcută de către ZAO AZOT din data de 07.12.2012, conform căreia ZAO AZOT confirmă autorizarea dată lui Terlița Alexei la momentul solicitării de înregistrare a mărcii ТЕЗИС pe numele său cât și confirmă eliberarea procurilor pe numele Terlița Alexei din partea ZAO AZOT care au fost date în scopul colaborării pentru reprimarea actelor de contrafacere a produselor originale săvârșite de către Î.I. „Nicolaev V.G.”. Prin respectiva notificare ZAO AZOT confirmă că Î.I. „Nicolaev V.G.” dea lungul timpului, a săvârșit acte de contrafacere și încălcare a drepturilor industriale ale reclamantului Terlița Alexei și confirmă faptul că nu are nici o pretențiune față de înregistrarea mărcii ТЕЗИС nr. 17342 pe numele Terlița Alexei, nefiind contestate acțiunile acestuia nici la etapa înregistrării mărcii dar și nici la etapa exercitării drepturilor.

În această privință instanța mai reține și prevederile art. 211 alin. (1) Cod de procedură civilă, conform cărora în cadrul examinării pricinii în fond, președintele ședinței este obligat să creeze condiții pentru ca participanții la proces să-și expună considerentele referitor la circumstanțele de fapt și de drept ale pricinii, să facă completări și să prezinte probe în condițiile prezentului cod. În acest scop, judecătorul trebuie, după caz, să elucideze împreună cu participanții la proces circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii și să cerceteze probele din dosar, totodată potrivit art. 25 alin. (1) Cod de procedură civilă instanța trebuie să cerceteze direct și nemijlocit probele, să asculte explicațiile părților și intervenienților, să ia cunoștință de înscrisuri, să cerceteze probele materiale, să emită hotărârea numai în temeiul circumstanțelor constatate și al probelor cercetate și verificate în ședință de judecată. Or, în cadrul ședinței de judecată din 10.02.2014, Instanța l-a obligat pe reprezentantul Î.I. „Nicolaev V.G.”, iar ulterior în

cadrul examinării pricinii i-a acordat de mai multe ori posibilitatea să prezinte probele sale în forma convenită de rigorile procesuale, fapt pe care nu l-a făcut.

În partea aprecierii acțiunii Î.I. „Nicolaev V.G.” despre anularea mărcii ТЕ3ИC, Instanța va mai reține și că în conformitate cu Acordul privind aspectele drepturilor de proprietate intelectuală legate de comerț este stabilit că drepturile de proprietate intelectuală sunt drepturi private, iar art. 46 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova statuează că Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sînt garantate și art. 1 §1 al Protocolului adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

În acest context, instanța relevă că proprietatea intelectuală beneficiază, în general ca atare și în special mărcile, fără îndoială, de protecția art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. Într-o jurisprudență a sa constantă, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a statuat că dreptul asupra unei mărci reprezintă un veritabil bun în sensul art. 1 din Protocolul 1 la Convenție (a se vedea Decizia Smith Kline și French Laboratories Ltd. împotriva Țărilor de Jos din 4 octombrie 1990, cererea nr. 12633/87, DR 66, pct. 81, și Decizia A. D. împotriva Țărilor de Jos din 11 ianuarie 1994, cererea nr. 21962/93; Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Hotărârea British American Tobacco Company Ltd împotriva Țărilor de Jos din 20 noiembrie 1995, seria A, nr. 331, § 71 și 72, Hotărârea Chappel împotriva Regatului Unit din 30 martie 1989, cererea nr. 10461/83, seria A, nr. 152A, § 59, și Hotărârea Anheuser Bush Inc. împotriva Portugaliei din 11 ianuarie 2007, cererea nr. 73049/01, § 71 și 72, Decizia Melnychuk împotriva Ucrainei din 5 iulie 2005, cererea nr. 28743/03, § 3).

În aceste condiții admiterea acțiunii Î.I. „Nicolaev V.G.” despre anularea mărcii ТЕ3ИC este dependentă de întrunirea strictă a criteriilor prevăzute în normele legale pertinente. În conformitate cu art. 21 alin. (1) lit. (b) din Legea nr. 38/2008 marca se consideră ca fiind înregistrată cu rea-credință în cazul în care, la momentul depunerii cererii de înregistrare a ei, solicitantul știa sau putea ști despre existența, inclusiv în străinătate, a unei astfel de mărci ce se bucură de renume în țara de origine și este promovată în Republica Moldova sau se negociază o astfel de promovare.

La anularea mărcii pe motivul înregistrării ei cu rea-credință se va ține cont în special de faptul dacă marca înregistrată este utilizată pentru produse care generează conflict cu o altă marcă sau dacă titularul mărcii înregistrate utilizează marca doar în scop de blocaj.

Instanța relevă neîntemeiate obiecțiile Î.I. „Nicolaev V.G.” precum că reaua credință a lui Terlița Alexei se demonstrează prin faptul că acesta s-a adresat în Instanța de judecată cu acțiunea sa de apărare a drepturilor civile.

În conformitate cu art. 303 alin. (1) Cod vamal în cazul în care acceptă cererea de intervenție a organului vamal, Serviciul Vamal stabilește perioada de intervenție de până la un an din data emiterii deciziei de acceptare, art. 304 alin. (1) Cod vamal stabilește că în

baza cererii de intervenție acceptate, organul vamal emite o decizie de reținere a mărfurilor susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală și/sau suspendă operațiunea de vămuire, iar art. 304 alin. (7) Cod vamal arată că dacă, în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii notificării privind reținerea mărfurilor și/sau suspendarea operațiunii de vămuire, titularul de drept nu acționează în judecată declarantul/ destinatarul mărfurilor și dacă dispozițiile alin.(2) și (3) nu sunt aplicabile, organul vamal dispune eliberarea mărfurilor și/sau acordarea liberului de vamă, cu condiția îndeplinirii celorlalte prevederi legale și art. 304 alin. (9) Cod vamal prevede că în cazul în care acționează în judecată declarantul/ destinatarul mărfurilor, titularul dreptului de proprietate intelectuală informează imediat organul vamal despre măsurile adoptate, iar organul vamal reține mărfurile până la data la care hotărârea judecătorească rămâne definitivă și irevocabilă.

Instanța reține că cererea reclamantului Terlița Alexei privind apărarea drepturilor sale exclusive și încasarea prejudiciului material, este depusă în strictă conformitate cu dispozițiile Legii nr. 38/2008 și dispozițiile Codului Vamal, or, potrivit prevederilor art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

La fel, normele procedurale speciale conținute în Legea nr. 38/2008 stabilește prin art.61 alin. (1) că orice persoană fizică sau juridică, alte entități interesate care au pretenții față de utilizarea unei mărci înregistrate ori solicitate spre înregistrare sînt în drept să inițieze acțiune în instanța judecătorească pentru a-și apăra drepturile și interesele legitime.

Este necesar de remarcat că, normele citate pun în sarcina titularului dreptului asupra mărcii care beneficiază de asistență la frontieră, apărarea pe cale judiciară a drepturilor sale în cazul aplicării măsurilor de intervenție la frontieră în privința mărcilor (suspendarea procedurilor de vămuire).

În așa fel, instanța apreciază că executarea unei obligații legale nu poate fi considerată acțiune de rea-credință, cât timp aceasta este făcută în corespundere cu normele legale având scopul exercitării conforme a drepturilor exclusive. Instanța consideră că acțiunile de apărare a drepturilor nu pot fi asimilate blocajului în sensul art. 21 din Legea 38/2008, atît timp cît potrivit art. 9 alin. (1) lit. (a) din Legea nr. 38/2008 acordă exclusivitate prin înregistrare.

Instanța consideră că ar fi putut constitui un scop de blocaj, chiar și pe termen scurt, acea perioadă de 10 zile oferită de Codul vamal pentru intentare acțiunii, după care în lipsa acțiunii judiciare mărfurile se eliberează, inacțiunea titularului de drepturi beneficiar al protecției la frontieră, comportament care ar demonstra scopul de blocare a activității normale a întreprinderii în privința căreia mărfurile au fost reținute la frontieră în corespundere cu prevederile Codului vamal.

În același timp, în cadrul procesului s-a constatat că înregistrarea mărcii s-a făcut cu consimțământul întreprinderii ucrainene ZAO AZOT, care și ea la rîndul său a acționat în judecată pe pârâțul Î.I. „Nicolaev V.G.”, antreprenor posesor Nicolaev Vasilii Grigorii, pentru încălcarea drepturilor industriale, iar Terlița Alexei, în conformitate cu art. 303 alin. (1) Cod vamal, a obținut protecția la frontieră a mărcii sale ТЕЗІС, anume în scopul

asigurării respectării drepturilor, dar și prevenirii importului pe piață a produselor contrafăcute, iar potrivit art. 304 alin. (7), atunci când a fost notificat despre operațiunea de import/export a produselor care poartă marca lui, titularul de drepturi este obligat să adreseze în instanța de judecată în termen de 10 zile o acțiune de apărare a drepturilor.

Deci, concomitent, instanța consideră eronată afirmația pârâtului Î.I. „Nicolaev V.G.” precum că scopul de blocaj este confirmat și prin dispoziția Serviciului Vamal 272-d din 25.09.09, prin care s-a dispus aplicarea măsurilor de protecție la frontieră, or, acest act administrativ a fost emis în conformitate cu prevederile Codului Vamal și nu a constituit obiect al vreunei contestări în instanța competentă.

Instanța relevă că, în baza art. 39 alin. (1) din Legea nr. 38/2008 în termen de 3 luni de la data publicării cererii de înregistrare a mărcii, orice persoană fizică sau juridică, precum și orice grup de fabricanți, producători, prestatori de servicii, comercianți sau consumatori poate prezenta în scris la AGEPI observații motivate privind necesitatea de a refuza înregistrarea mărcii. Conform art. 40 din Legea nr. 38/2008, în termen de 3 luni de la data publicării cererii de înregistrare a mărcii pot fi depuse opoziții pe motivele relative de refuz prevăzute la art. 8, iar conform art. 47 alin. (1) din Legea nr. 38/2008 orice decizie privind cererile de înregistrare a mărcilor poate fi contestată. În limita acestor norme, iar în cadrul procedurii de examinarea a cererii nr. 021649, depusă la 02.08.2007, nu au parvenit nici din partea Î.I. „Nicolaev V.G.” și nici din partea altor persoane, careva proteste (observații, opoziții sau contestații) în privința înregistrării semnului ТЕЗИC pe numele lui Terlița Alexei, adică nici o persoană nu a avut careva pretenții față de înregistrarea mărcii respective.

În plus, Î.I. „Nicolaev V.G.” a solicitat anularea mărcii și decăderea lui Terlița Alexei, însă instanța nu poate reține acest argument, deoarece temeiul de nulitate invocat de reclamant nu prevede decăderea din drepturi ci anularea mărcii și este diferit de temeiurile de decădere care sunt reglementate în Legea nr.38/2008, iar această circumstanță de fapt a servit temei de casare a Hotărârii pronunțate în data de 03 august 2012, prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 20 martie 2013.

Prin urmare, în virtutea acestor motive, instanța ajunge la concluzia de a respinge acțiunea lui Î.I. „Nicolaev V.G.” privind anularea mărcii ТЕЗИC și decăderea lui Terlița Alexei.

În partea acțiunii lui Terlița Alexei împotriva lui Î.I. „Nicolaev V.G.”, concretizată ulterior, instanța reține următoarele aspecte.

Conform materialelor pricinii, marca ТЕЗИC a fost înregistrată pe numele lui Terlița Alexei cu nr. de ordine 17432 și că se bucură de protecție în limita claselor CIPS 01, 02, 16, 17 și 35, conform Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor, iar produsele clei sunt cuprinse în clasa CIPS 02.

Concomitent, în temeiul art. 9 alin. (2) lit. (a) – (e) din Legea nr. 38/2008, în baza dreptului său exclusiv titularul mărcii poate cere să fie interzise următoarele acțiuni ale terților: aplicarea semnului pe produse sau pe ambalaje, precum și utilizarea lui în calitate de ambalaj, în cazul mărcilor tridimensionale; oferirea produselor spre comercializare sau

comercializarea ori stocarea lor în aceste scopuri sau, după caz, oferirea ori prestarea serviciilor sub acest semn; importul sau exportul produselor sub acest semn; utilizarea semnului pe documentele de afaceri și în publicitate; multiplicarea, stocarea sau comercializarea semnului în scopurile menționate la lit.a)-d). În conformitate cu pct. (50) lit. (a) din art.1 al Codului vamal, mărfuri contrafăcute sunt orice marfă, inclusiv ambalajul acesteia, care poartă, fără autorizație, o marcă identică ori care nu se deosebește în aspectele sale esențiale de o marcă de produs legal înregistrată pentru același tip de marfă și care, din acest motiv, încalcă drepturile titularului mărcii legale, iar conform pct. (51) lit. (a) din art. 1 al Codului vamal, mărfurile contrafăcute sunt mărfuri care aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală.

Conform art. 16 alin. (1) din Acordului privind aspectele drepturilor de proprietate intelectuală legate de comerț, titularul unei mărci de fabrică sau de comerț înregistrate va avea dreptul exclusiv de a împiedica orice terți acționând fără consimțământul său să utilizeze în cadrul operațiunilor comerciale semne identice sau similare pentru produse sau servicii identice sau similare celor pentru care marcă de fabrică sau de comerț este înregistrată, în cazul de folosință a unui semn identic pentru produse sau servicii identice, existența riscului de concluzie va fi prezumată.

Potrivit art. 25 alin. (1) din Legea nr. 38/2008 drepturile asupra mărcii pot fi transmise integral sau parțial prin cesiune, prin contract de licență, precum și prin succesiune. Instanța constată faptul că Î.I. „Nicolaev V.G.”, utilizează fără un consimțământ valabil exprimat al reclamantului Terlița Alexei, semnul comercial identic TE3HC prin acțiuni de import a mărfurilor și punerea acestora în circuitul civil. Drepturile exclusive de exploatare a semnului comercial pot constitui obiect al unei transmisiuni, iar Î.I. „Nicolaev V.G.” nu a prezentat careva contract cu Terlița Alexei în sensul acesta. În conformitate cu art. 15 din Legea nr. 38/2008 marca se înregistrează pentru o perioadă de 10 ani, începând cu data de depozit.

Instanța reține că datele despre cererea de înregistrare a mărcii au fost publicate în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială nr. 7/2008. Începând cu data de depozit, în cazul înregistrării, există dreptul exclusiv asupra semnului, pentru care motive Instanța consideră întemeiată solicitarea de a realizarea dreptului prin constatarea încălcării acestuia în perioada de până la depunerea acțiunii, începând cu data de depozit, în condițiile în care nici o parte la proces nu a ridicat careva obiecții sau pretenții cu privire la termenul de prescripție. În corespundere cu art. 72 alin. (1) din Legea nr. 38/2008 la cererea părții lezate, pârâtul care a încălcat drepturile asupra unei mărci cu bună știință sau având motive rezonabile de a ști acest lucru va repara titularului de drepturi pagubele pe care acesta le-a suportat în mod real din cauza încălcării drepturilor sale. În cadrul procesului au fost adunate probe care atestă utilizarea de către Î.I. „Nicolaev V.G.” a mărcii TE3HC.

Instanța observă că aceste circumstanțe nu au fost combătute de către Î.I. „Nicolaev V.G.” nici printr-o probă pertinentă, care ar confirma faptul utilizării mărcii, însă prin propria acțiune a cerut anularea și decăderea lui Terlia Alexei.

Totodată, instanța relatează că, dept măsură de despăgubire, legea citată supra, pune în sarcina părții culpabile obligația de reparație a pagubelor pe care titularul le-a suportat în mod real din cauza încălcării drepturilor sale, iar Terlița Alexei a limitat cererea de despăgubire la cuantumul prejudiciilor aduse pe baza acțiunilor de utilizare a semnului TE3ИC, efectuate în baza declarațiilor vamale din 28.09.2009 și 26.10.2009, conform conturilor 97064 din 22.09.2009 și 97210 din 22.10.2009.

Instanța notează faptul că, în baza pct. 8 lit. (e), pct. 11 lit. (e) și pct. 12 din Regulamentul cu privire la evaluarea obiectelor de proprietate intelectuală și în coroborare cu art. 118 alin. (1), art. 122 alin. (1), art. 148 alin. (1) și art. 152 alin. (1) din Codul de procedură civilă, pentru a stabili cuantumul prejudiciului revendicat, în data de 10.02.2014, Alexei TERLIȚA a cerut instanței numirea expertizei, și înaintarea expertului a întrebării cu privire la cuantumul prejudiciului pecuniar cauzat de către Î.I. „Nicolaev V.G.”, antreprenor posesor Nicolaev Vasilii Grigorii, produs prin utilizarea semnului TE3ИC, conform probelor existente la materialele cauzei.

Conform raportului depus la cauză expertul Aliona CIORBĂ, a stabilit că prejudiciul cauzat reclamantului Alexei TERLIȚA, reprezintă suma de 12375,00 (doisprezece mii trei sute șaptezeci și cinci) dolari SUA.

Instanța respinge, ca fiind nefondate alegațiile reprezentantului Î.I. „Nicolaev V.G.”, carea adus critici pur declarative faptului că, normele care reglementează evaluarea în domeniul proprietății intelectuale, nu conțin noțiunea de expertiză, iar în speță ar fi vorba despre o simplă evaluare, or, acestea nu privesc în nici un fel esența instituției expertizei în cadrul procesului civil.

Aici instanța punctează că, semnificația expertizei judiciare rezidă în elucidarea unor aspecte din diverse domenii, nelimitate, care au apărut în proces și care cer cunoștințe speciale. În cadrul respectivului proces a apărut problema stabilirii cuantumului prejudiciului cauzat, în legătură cu exploatarea nesancționată a unor drepturi de proprietate industrială, și în susținerea petrecerii acestei expertize sunt reținute următoarele prevederi de drept pct. 8 lit. (e) din Regulamentul cu privire la evaluarea obiectelor de proprietate intelectuală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 783 din 200 care stabilesc că evaluarea obiectelor de proprietate intelectuală se efectuează în scopul determinării cuantumului prejudiciilor cauzate titularului de drepturi asupra obiectelor de proprietate intelectuală în urma acțiunilor ilicite și a concurenței neloiale cât și pct. 11 lit. (e) din Regulamentul menționat, potrivit căruia evaluarea obligatorie a obiectelor de proprietate intelectuală se efectuează în cazul examinării dosarelor privind cuantumul prejudiciilor cauzate proprietarilor în urma acțiunilor ilicite și a concurenței neloiale. Instanța reține că potrivit pct. 12 al Regulamentului menționat se stabilește că evaluarea obiectelor de proprietate intelectuală se efectuează de evaluatorii atestați conform prevederilor Regulamentului cu privire la atestarea evaluatorilor obiectelor de proprietate intelectuală, aprobat de Guvern. Conform art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. În așa fel Instanța reține că prejudiciul cauzat de către Î.I. „Nicolaev V.G.”, lui Terlița Alexei prin utilizarea unui semn identic mărcii înregistrate

TE3HC, poate fi estimat și probat exclusiv printr-un raport de evaluare a proprietății industriale. Potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, art. 148 alin. (1) Cod de procedură civilă pentru elucidarea unor aspecte din domeniul științei, artei, tehnicii, meșteșugurilor artizanale și din alte domenii, apărute în proces, care cer cunoștințe speciale, judecătorul sau instanța dispune efectuarea unei expertize, la cererea părții sau , iar conform art. 152 alin. (1) părțile și alți participanți la proces au dreptul de a cere desemnarea în calitate de expert a unei anumite persoane. Instanța reține că evaluatorii proprietății intelectuale sunt persoanele în drept să desfășoare o astfel de activitate.

Mai mult, instanța reține că Curtea Supremă de Justiție, examinând în 24.09.2014 recursul lui Î.I. „Nicolaev V.G.” la încheierea Instanței de fond despre numirea expertizei, a reținut irevocabil faptul că raportul de evaluare poate fi un raport de expertiză, acesta obținând această natură odată ce este prezentat în cadrul unui proces civil ca urmare a unei dispoziții a instanței de judecată, în măsura în care efectuarea evaluării obiectelor de proprietate intelectuală necesită cunoștințe speciale în domeniu ce cade sub incidența art. 148 alin. (1) Cod de procedură civilă, iar conform art. 5 alin. (4) lit. g) din Regulamentul cu privire la evaluarea obiectelor de proprietate intelectuală, este prevăzut expres că este obligatorie evaluarea în cazul examinării dosarelor privind cuantumul prejudiciilor cauzate proprietarilor în urma acțiunilor ilicite și concurenței neloiale prin urmare, deși legislația în vigoare numește această activitate ca una de evaluare, totuși în esență aceasta elucidează unele aspecte din domeniul proprietăți intelectuale, apărute în proces, care necesită cunoștințe speciale, respectiv corect s-a dispus efectuarea unei expertize pentru stabilirea cuantumului prejudiciului cauzat titularului obiectului de proprietate intelectuală.

În ceea ce ține de calitatea de expert al persoanei desemnate, instanța constată că aceasta întrunește toate exigențele prevăzute de art. 8 alin. (1) din Legea nr. 1086 din 23.06.2000 cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale. Instanța reține că potrivit art. 12 alin. (1) din Legea nr. 1086 din 23.06.2000 cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale, expertiza judiciară se efectuează de către experții instituțiilor specializate de stat din sistemul Ministerului Justiției, Ministerului Sănătății, din subdiviziunile tehnico-criminalistice operative sau de expertiză judiciară ale Ministerului Afacerilor Interne, ale Centrului Național Anticorupție, ale Ministerului Apărării și ale Serviciului de Informații și Securitate, precum și de către alte persoane competente, desemnate de ofițerul de urmărire penală, de procuror sau de instanța judecătorească. În așa ordine, pentru ca o persoană să fie desemnată ca expert, nu trebuie neapărat să fie înregistrată în registrul la care face referință Î.I. „Nicolaev V.G.”.

Astfel, instanței nu i-au fost prezentate probe pertinente și admisibile de către Î.I. „Nicolaev V.G.” care ar pune la îndoială veridicitatea probei respective sau care ar demonstra necorespunderea acestora prevederilor din Legea nr. 989-XV din 18 aprilie 2002 cu privire la activitatea de evaluare cât și cele prevăzute în Hotărârea de Guvern nr. 783 din 30.06.2003 cu privire la evaluarea obiectelor de proprietate intelectuală,

Standardelor Internaționale de Evaluare, ediția a 7-a, apărute în martie 2005, Standardului Internațional de Practică 4 Evaluarea activelor necorporale cât și Standardelor Europene de Evaluare ale TEGo VA, Standardul GN 8, în baza cărora evaluatorul a petrecut evaluarea.

În conformitate cu prevederile art.130 Cod de procedură civilă instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanța constată prin cercetare și comparare cu alte probe că datele pe care le conține corespund realității. Bazându-se pe aceste norme procedurale în coroborare cu elementele de probă analizate, Instanța consideră neîntemeiate obiecțiile Î.I. „Nicolaev V.G.”.

Instanța reține că în cadrul procesului Î.I. „Nicolaev V.G.” nu a cerut petrecerea unei expertize suplimentare sau repetate și nici nu a prezentat careva elemente de probă de natură să combată concluziile expertului Aliona Ciorbă, deci se va aprecia ca veridică concluzia expertului, care a petrecut evaluarea în corespundere cu prevederile legale iar Î.I. „Nicolaev V.G.” nu a combătut în vreun fel pertinent și admisibil aceste concluzii.

În mod distinct instanța pune în evidență faptul că, în corespundere cu art.14 pct. (2) din Legea nr. 845 din 03.01.92 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi întreprinderea individuală nu este persoană juridică și se prezintă în cadrul raporturilor de drept ca persoană fizică întreprinzător individual, patrimoniul întreprinderii individuale este inseparabil de bunurile persoanele ale antreprenorului, antreprenorul-posesor al întreprinderii individuale poartă răspundere nelimitată pentru obligațiile acesteia cu întreg patrimoniul său. Instanța reține că prin înscrisurile anexate la materialele cauzei, este stabilit faptul că antreprenorul posesor al Î.I. „Nicolaev V.G.” este cetățeanul Nicolaev Vasiliu Grigorie, care exercită în nume și pe cont propriu, în calitate de fondator unic și administrator al Î.I. „Nicolaev V.G.”, activitatea de întreprinzător individual.

Așadar, se reține că Nicolaev Vasiliu Grigorie, antreprenorul-posesor al întreprinderii individuale, poartă răspundere nelimitată pentru obligațiile Î.I. „Nicolaev V.G.” cu întreg patrimoniul său, pentru care motive instanța consideră întemeiată și demonstrată cerința lui Terlița Alexei privind încasarea prejudiciului de la Î.I. „Nicolaev V.G.”, antreprenor posesor Nicolaev Vasiliu Grigorie, în felul în care au fost formulate pretențiile în cererea de concretizare din 10.02.2014.

Cu privire la pretențiile lui Terlița Alexei referitor la încasarea prejudiciului moral, pretins a fi suferit ca rezultat al încălcării drepturilor asupra mărcii, instanța notază că , în

acest sens, nu au fost prezentate careva probe în susținerea existenței și întinderii daunei morale, prin urmare acest capăt de cerere se va respinge din lipsă de temei.

Asupra cheltuielilor de judecată instanța reține următoarele.

În baza art. 94 alin. (1) Cod Procedură Civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut câștig de cauză toate cheltuielile de judecată. În temeiul art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Criteriile de compensare a cheltuielilor judecătorești au fost confirmate și de Înalta Curte Europeană pentru Drepturile Omului. În special sunt de reținut hotărârile CEDO relative cauzei Amihalachioaie c. Moldovei, §47 din Hot. CEDO reconfirmă practica Curții în materia compensării cheltuielilor judiciare, și anume „curtea stabilește dacă cheltuielile pretinse au fost necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime”, sau cauza Nilsen și Johnsen c. Norvegiei, §65 din Hot. CEDO menționată din nou vorbește despre practica Curții în materie: „Curtea, în conformitate cu jurisprudența sa, verifică dacă cheltuielile pentru care se solicită rambursarea au fost efectiv suportate pentru a preveni sau a redresa situația considerată a constitui o încălcare a Convenției, în cazul în care au îndeplinit o necesitate și dacă sunt rezonabile ca mărime”.

Conform normelor citate mai sus, Terlița Alexei este în drept, odată cu admiterea acțiunii sale și respingerii acțiunii Î.I. „Nicolaev V.G.”, să obțină compensarea cheltuielilor de judecată asumate, printre care, conform art. 90 alin. (1) lit. (i) Cod procedură civilă se află și cheltuielile de asistență juridică.

Totodată, instanța reține că sumele achitate de către reclamantul Terlița Alexie în calitate de onorariu au fost stabilite în conformitate cu Recomandările privind quantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobat de către Consiliul Uniunii Avocaților din Republica Moldova prin Decizia nr. 2 din 30.03.2012, iar în confirmarea angajării și avansării cheltuielilor, au fost prezentate copiile certificate de pe actele mai sus numite și de pe bonurile de plată care confirmă plata sumei de 15790,20 lei cu titlu de cheltuieli de judecată suportate la examinarea recursului inițial împotriva Hotărârii Curții de Apel Chișinău din 03.08.2012 și a sumei de 23646,00 lei pentru asistența juridică acordată în cadrul examinării pricinii în rejudecare la instanța de fond, iar în total cheltuieli de asistență juridică în mărime de 39436,2 (treizeci și nouă mii patru sute treizeci și șase, 20) lei.

Din aceste raționamente, conform art.236,238-241 CPC instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se respinge, din lipsă de temei, acțiunea ÎI “Nicolaev V.G.” împotriva lui Terlița Alexei, intervenienți accesorii Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și Serviciul Vamal al Republicii Moldova privind declararea nulității înregistrării mărcii nr.17432 din 25.11.2008 și decăderea lui Terlița Alexei din dreptul asupra mărcii.

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de Terlița Alexei către ÎI „Nicolaev V.G.”, antreprenor posesor Nicolaev Vasiliu Grigorii, intervenienți accesorii

Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală și Serviciul Vamal al Republicii Moldova privind recunoașterea încălcării drepturilor exclusive asupra mărcii, încetarea încălcărilor și repararea prejudiciului material și moral.

Se constată încălcarea comisă de către Întreprinderea Individuală „Nicolaev V.G.”, antreprenor posesor Nicolaev Vasili Grigorii, în perioada 02.08.2007-20.01.2014, a drepturilor exclusive a lui Alexei Terlița asupra semnului comercial nr.17342 TEZIS prin faptul utilizării semnului TEZIS cu obligarea la încetarea încălcărilor.

Se obligă ÎI „Nicolaev V.G.”, antreprenor posesor Nicolaev Vasili Grigorii, la plata în beneficiul reclamantului Alexei Terlița a prejudiciului material produs de către Î.I. „Nicolaev V.G.”, antreprenor posesor Nicolaev Vasili Grigorii, prin utilizarea semnului TEZIS, identic mărcii TEZIS înregistrate la data de 25.11.2008, Certificat de înregistrare nr. 17342, în limita importurilor de marfa, efectuate în baza declarațiilor vamale din 28.09.2009 și 26.10.2009, conform conturilor nr.97064 din 22.09.2009 și nr.97210 din 22.10.2009, în sumă de 12375,00 (doisprezece mii trei sute șaptezeci și cinci) dolari SUA în lei moldovenești la cursul Băncii Naționale la ziua executării hotărârii și se încasează din contul ÎI „Nicolaev V.G.”, antreprenor posesor Nicolaev Vasili Grigorii, în folosul lui Terlița Alexei pentru repararea prejudiciului material cauzat prin încălcarea drepturilor exclusive asupra mărcii nr.17342 „TE3HC” suma de 12375(douăsprezece mii trei sute șaptezeci și cinci) dolari SUA în lei moldovenești la cursul Băncii Naționale la ziua executării hotărârii.

Se încasează din contul ÎI „Nicolaev V.G.” antreprenor posesor Nicolaev Vasili Grigorii în folosul lui Terlița Alexei suma de 39436(treizeci și nouă mii patru sute treizeci și șase) lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică suportate la judecarea cauzei.

În rest cererea de chemare în judecată se respinge din lipsă de teme.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în curs de 2 luni.

Președintele ședinței, judecătorul

semnătura

•Muruianu Ion

Copia corespunde originalului

Muruianu Ion